

ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ

ਤੇ

ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ

੯. ੩੫੧

ਡਾਕਟਰ "ਦਿਲਸ਼ਾਦ" ਨਾਵਲਿਸਟ
ਗਿਆਨੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ "ਪੰਜਾਬੀ"

ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ

ਮਾਂ ! ਕਈ ਸਧਰਾਂ ਤੇ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ
ਆਪਣੀ ਏਹ ਅ-ਪੂਰਨ ਜਹੀ ਭੇਟਾ
ਤੇਰੇ ਅਰਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ।

ਮਾਂ ! ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਈ ਆਸਾਂ
-ਹਿੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਮੰਗਾਂ, ਤੇ
ਸਧਰਾਂ ਹਨ, ਤੇ ਸਾਡਾ
ਜੀਅ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਵੀ
ਵਧੇਰੀ ਆਣ ਵਿਚ ਵੇਖਣਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਜੇ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਬਣਾਂ
ਮਾਨ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਣੀ ! ਆਪਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਲੀ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ
ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡਾ ਏਹ
ਪਹਿਲਾ ਯਤਨ ਹੈ, ਜੇ ਤੇਰੇ
ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾ
ਲਿਆ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
ਧੰਨ ਭਾਗ ਸਮਝਾਂਗੇ-ਤੇ ਅਗਾਂਹ
ਵਾਸਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰਭੂਰ
ਹੋ ਕੇ ਜੁਟ ਜਾਵਾਂਗੇ ।

“ਕੁਝ ਗਲਾਂ”

ਮਾਨ ਯੋਗ ਵੀਰ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਹਾਣੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ
ਪੁਸਤਕਾਂ ਪਿਛੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਝੋਲੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਖਣੀ ਹੀ ਰਹੀ-ਸਮਾਜ
ਟੁੰਬਣੇ-ਸਾਹਿਤ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਅਗਾਂਹ
ਵਧਣੇ ਖਵਰੇ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿਤੀ-ਮਾਨ ਯੋਗ ਵੀਰ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨਾਵਲਿਜ਼ਮ
ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ (Short Stories) ਸ਼ਾਰਟ ਸਟੋਰੀ-ਇਜ਼ਮ
ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਭੁਲ-ਜਾਣੇ ਤਾਕ ਤੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ।

ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲ-ਸ਼ਕਲੀ ਬਹੁ ਕੰਮ ਧੰਧਿਆਂ ਦਾ
ਰੁਝੇਵਾਂ ਜਿਹਾ ਬਣ ਚੁਕੀ ਹੈ-ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਏਹੋ ਹੀ ਚੀਕਾ ਚਾਕੀ ਉਠਦੀ
ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ-ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ।

ਏਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਅਜ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਰਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ-ਸਭ
ਖੁਲਾਸੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ-ਸੰਖੇਪਤਾ ਲੋਚਕ ਹਨ-ਇਸ ਲਈ ਕਹਾਣੀਆਂ
ਦੀ ਮੰਗ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵਧਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਏਹ
ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਯਤਨ ਹੈ ।

ਕੀ-ਭੁਲੇ ਭਟਕੇ-ਸੁਤੇ-ਤੇ ਪਾਪੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਟੁੰਬ ਟੁੰਬ ਕੇ ਹਲੂਣ
ਹਲੂਣ ਕੇ ਜਗਾਣਾ, ਉਸਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ-ਉਸਨੂੰ ਸੁਖ ਮਈ ਸਮਾਜ ਬਣਾ
ਦੇਣਾ-ਅਸਾਂ ਨੌ-ਜਵਾਨ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਉਚੇਚਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ?

ਹੈ !”-ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ-ਤੇ
ਆਪਣੇ ਇਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ।

ਨਿਤ ਨਵਿਆਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੇਖ-ਚਾਖ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ
ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਓਹ ਸਮਾਜ-ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਕਿਨਾਂ ਕੁ ਸਬੰਧ ਰਖਦਾ
ਹੈ-?-ਉਸਤੋਂ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?

ਇਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉਤਰ ਕੇਵਲ ਏਹੋ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਕਿ
ਲਿਖਾਰੀ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਹਲੂਣਾ ਦਏ-ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁਰੀਤੀਆਂ-
ਭੁਲਾਂ-ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ-ਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ-ਅੰਦੋਲਨ
ਪੈਦਾ ਕਰਾਏ ਤਾਕਿ ਪਾਪੀ ਸਮਾਜ ਮੁਰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਚੋਂ ਨਵੀਨ ਤੇ
ਬਾਲਕ ਸਮਾਜ ਕਢੇ-ਜਿਸ ਤੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਹੋਵੇ-ਰੂਪ ਹੋਵੇ-ਖੇੜਾ ਤੇ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.